

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/33/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6317010924
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6317010924.2

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11.04.2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Slavoja Sendeckého a JUDr. Mária Šuleja, prejednal odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Brezno z 12.02.2018 sp. zn. 3T/134/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. v e c v r a c i a okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného C. J. za vinného z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., § 48 ods. 4 Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený trestný rozkaz Okresného súdu Brezno z 02.11.2017 sp. zn. 3T/124/2017 vo výroku o treste ako aj všetky výroky na to obsahovo nadväzujúce.

Podľa § 60 ods. 1 Tr. zák. bol tiež uložený trest prepadnutia veci a podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému bol uložený ochranný dohľad na 1 rok.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor do výroku o treste, pretože považuje tento výrok za nezákonný.

V prvom rade považuje za nezákonný postup pri aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák., kde pri ukladaní pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako 5 rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona horná hranica trestnej sadzby stanovená na 10 rokov. Poukazuje pritom na samotné znenie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. a rozoberá okolnosti prípadu, ako aj pomery páchatel'a, keď v tomto prípade neboli zistené žiadne také skutočnosti, ktoré by bolo možné podradiť pod tieto termíny, na základe ktorých je možné aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a súd prvého stupňa tieto skutočnosti ani v dôvodovej časti výroku o treste vôbec nerozoberá, len všeobecne konštatuje ich existenciu a neprimeranosť trestu ukladaného v zákonnej trestnej sadzbe. V podmienkach, okolností prípadu, ako aj pomeroch páchatel'a nie sú žiadne výnimočné skutočnosti,

ktoré by spadali pod tieto termíny aplikačnej praxe. Naopak poukázal na to, že obžalovaný bol doteraz 4-krát súdom trestaný a keď sa v troch prípadoch na neho hľadí akoby nebol odsúdený, posledným trestným rozkazom Okresného súdu Brezno z 02.11.2017 sp. zn. 3T/124/2017 bol uznaný vinným za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. a s prihliadnutím na čas vynesenia predmetného trestného rozkazu prichádza v úvahu ukladať súhrnný trest, teda nielen za obzvlášť závažný zločin v tejto veci, ale za dva trestné činy, ktoré v obidvoch prípadoch boli úmyselnými trestnými činmi. U obžalovaného nebola zistená ani výrazná prevaha poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami, ktoré sa zohľadňujú v aplikačnej praxi prípadným ukladaním trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Je toho názoru, že priznanie obžalovaného k trestnému činu a jeho oľutovanie nepredstavuje žiadnu mimoriadnu okolnosť, na ktorú sa vzťahuje ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., táto skutočnosť len odôvodňuje zníženie trestu ako poľahčujúca okolnosť, vrátane korekcií trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. pri prevahe poľahčujúcich okolností.

Je potom na mieste konštatovať, že uloženým trestom nebola naplnená aj represívna zložka trestu, t. j. účinne znemožniť obžalovanému na minimálne určitý čas uloženie primeraného nepodmienečného trestu odňatia slobody naďalej páchať trestnú činnosť a práve uložením trestu spojeného s jeho nepodmienečným výkonom v primeranej výmere by bol naplnený aj ďalší účel trestu, t. j. individuálna prevencia. Nezanedbateľnou je aj otázka objektívnej prevencie pôsobenia na iných prípadných páchatel'ov takejto trestnej činnosti, ktorá odradí z hľadiska prísnosti trestnej sadzby pri tomto trestnom čine od páchania obdobnej trestnej činnosti, čiže generálna prevencia s uložením takéhoto mierneho trestu splnená tiež nie je. Zastáva názor, že obžalovanému je potrebné ukladať za použitia § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a pre výkon trestu ho zaradiť do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Krajský súd na základe odvolania okresného prokurátora preskúmal v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1, 2 Tr. por. zákonnosť napadnutého rozsudku v tej časti, proti ktorej smerovalo odvolanie okresného prokurátora a zistil, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

V predmetnej veci treba konštatovať, že súd prvého stupňa rozhodol na hlavnom pojednávaní po tom, čo obžalovaný uznal svoju vinu a vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste a náhrade škody.

Súd prvého stupňa zjavne veľmi povrchno preskúmal dôkazy týkajúce sa podmienok rozhodovania o druhu a výmere trestu, hlavne v zmysle ustanovení § 34 Tr. zák., nevysvetlil a právne nepodložil argumentáciu ukladanie trestu za aplikácie ustanovenia § 39 Tr. zák. a z odôvodnenia výroku o treste v písomnom vyhotovení rozsudku je zistiteľná len všeobecná konštatácia o neprimeranosti trestu bez aplikácie zmierňovacieho ustanovenia § 39 Tr. zák., pritom ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. obsahuje dve základné podmienky vo forme vzhľadnutia na pomery páchatel'a a vzhľadnutia na okolnosti prípadu, ktoré súdna prax podrobne vysvetľuje, v čom v podrobnostiach spočívajú tieto podmienky, o aké zreteľne hodné okolnosti vo vzťahu k samotnému skutku resp. osobe a pomerom páchatel'a možno prihliadať do tej miery, že sa trestná sadzba ukladá pod dolnú hranicu trestnej sadzby, v tomto prípade praxou súdu prvého stupňa pomerne podstatne zníženej hranice trestnej sadzby, resp. ukladaného trestu.

Odvolací súd sa stotožňuje v plnej miere s dôvodmi odvolania okresného prokurátora, že napadnutý rozsudok v takejto podobe je nezákonný a rozsudok nielen z hľadiska výrokovej časti, ale aj z hľadiska dôvodovej časti je nepreskúmateľný a v príkrom rozpore s ustanoveniami § 2 ods. 12, § 168 ods. 1 Tr. por., keď všetky procesné strany sa z odôvodnenia rozsudku vo vzťahu ku každému výroku majú právo dozvedieť o myšlienkových a argumentačných postupoch súdu pri rozhodovaní v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 a § 168 ods. 1 Tr. por.

Vzhľadom na to, že preskúmateľnosť rozsudku súdu prvého stupňa nemôže naprávať odvolací súd, ide o náležitosti zákonné, ktoré rozsudok súdu prvého stupňa musí obsahovať, odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu v tejto časti za účelom doplnenia dokazovania resp. prehodnotenia dôkazov a zákonného rozhodnutia, ako aj jeho písomného odôvodnenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.